

sen nu ønsker en kommentar til den engelske situation.

Jeg er ikke særlig imponeret af det engelske arbejdsmarkedssystem og har aldrig været det. Jeg mener, at man faktisk dér har konflikten sig til elendighed. Derimod har jeg meget stor respekt for det danske aftalesystem, og jeg har meget stor respekt for de parter, der virker i det. Og jeg tror ikke, de kunne finde på at være så fjollede.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Brian Mikkelsen for endnu en kort bemærkning. Og så tror jeg, vi nærmer os afslutningen af denne omgang.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Den bliver meget kort, for det er bare den oplysning til hr. Ole Vagn Christensen, at det er Den Europæiske Domstol for Menneskerettigheder, der har afsagt denne kendelse. Det har ikke noget at gøre med det engelske system. Det er den domstol, som både Danmark og de fleste andre europæiske lande refererer til, som har afsagt denne kendelse om eksklusivaftaler.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu har jeg vist forstået det dér spørgsmål rigtigt.

Jeg havde det faktisk med i min tale. Jeg sagde:

»I Danmark vedtog Folketinget i 1982 en lov om beskyttelse mod afskedigelser på grund af foreningsforhold. Loven skal ses på baggrund af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 1981.«

Senere foretog vi så nogle rettelser i 1990.

Jeg mener sådan set, at jeg har omtalt det forhold, og jeg mener ikke, der er grund til at kommentere det mere.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil gerne indlede med at takke den foregående ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, for en utrolig grundig gennemgang af forholdene, men den gennemgang viser jo også med al mulig tydelighed, at Socialdemokratiet ikke respekterer lønmodtagernes frie valg og rettigheder. Så det er måske ikke uden grund, at der har været en række målinger på det seneste, der har vist, at Venstre er det største parti blandt lønmodtagere, også blandt lønmodtagere, der er medlemmer af LO-forbund.

Dette forslag er i lighed med det foregående forslag en genfremsættelse af et tilsvarende forslag fra 1995. Det skal ikke tages som udtryk for manglende opfindsomhed fra Venstres side, men derimod som et udtryk for, hvor vigtigt dette principielle spørgsmål er for Venstre, altså spørgsmålet om respekten for den enkelte borgers frihedsrettigheder.

For Venstre er grundlovens bestemmelser om frihedsrettigheder, herunder foreningsfriheden, helt fundamentale for demokratiet og dermed elementære principper i en retsstat som den danske. Venstre arbejder således vedholdende for at sikre, at disse rettigheder ikke krænkes til skade for den enkelte borgers selvbestemmelset.

For Venstre er det vigtigt at understrege, at foreningsfriheden og dermed også organisationsfriheden har to ligestillede sider og ikke som påpeget af hr. Ole Vagn Christensen kun én.

For det første består foreningsfriheden i retten til at være med i en forening, men samtidig naturligvis også i retten til ikke at være medlem af en forening. Respekten for den enkeltes valg, dvs. selvbestemmelsen, må naturligvis også gælde og respekteres, når det handler om det danske arbejdsmarked, hvor vi desværre til stadighed oplever, at borgernes foreningsfrihed krænkes. Vi oplever masser af eksempler, hvor folk ufrivilligt presses ind i faglige organisationer.

I øjeblikket er det mest omtalte eksempel på den manglende respekt for foreningsfriheden den fuldstændig groteske sag, der efterhånden længe har verseret i Nyhavn, hvor Restaurations- & Bryggeriarbejderforbundet og SiD har etableret en blokade mod 17 restauranter, på trods af at medarbejderne ikke vil have noget med de pågældende forbund at gøre. Sagt med andre ord: De pågældende ønsker at håndhæve deres frihed til ikke at være medlem af nogen bestemt forening.

Men også andre steder i landet oplever vi gang på gang, at borgernes rettigheder trædes under fode, og hvor trusler om afskedigelse er en kendt sag, hvis man ikke melder sig ind i en eller anden bestemt faglig organisation. Således er der for nylig udstedt blokadevarsel af Grafisk Forbund ikke i Holbæk, men mod en lille grafisk virksomhed i Esbjerg, der består af et ægtepar og to ansatte, og for hvem en realisering af en blokade vil være en klar trussel mod arbejdspladserne forstået på den måde, at virksomhe-